A°. 1839.

N°. 31.

DONDERDAG DEN 18den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Eng. Sloep *Pembroke*, Kapt. John Blagrove, van Demerary, hebbende 5 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw Catharina de Vries met hare twee kinderen.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam; lading: 115 v. Suiker, 34 balen heele en 4 dito gebroken Koffij en 8 balen schoone Katoen, 2 pijpen, 2 kwart dito en 2 oxhoofden Rum.

Den 15den, de Nd. Am. Brik *Grampus*, Kapt. J. Sayward, naar Glouchester; lading: 235 vaten Malassie.

PARAMARIBO, *den 17 April 1839.*

Voor hen, die belang stellen in de uitoefening van edelmoedige daden, heeft voorzeker de Algemeene Vergadering van het Departement *Paramaribo* der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, gehouden op den avond van den 15den dezer maand, eene uitmuntende gelegenheid opgeleverd, om zich, als bij vernieuwing, te vergewissen, dat ware menschenliefde geene eigene gedaante bezit, dat deze deugd door den grooten Formeerder des Heelals in het hart van ieder zijner schepselen is gelegd, en volstrekt onafhankelijk is van stand, rang of betrekking.

Zeker PETRUS FREDERIK BIJDERHAND, nog voor drie maanden in den slavenstand verkeerende, verliet op den 12den Januarij dezes jaars, met nog zeven andere personen, allen tot den evengemelden stand behoorende, met een visschers-korjaal deze stad; opvolgelijk het fort *Nieuw Amsterdam*, het oorlog-schip *Pegasus* en de koloniale schoener *Henriette Elisabeth* aangedaan hebbende, kwamen zij, omstreeks twaalf ure in zee; langs de kust, naar de zijde der rivier *Saramacca* zeilende, overviel deze visschers, ten drie ure des namiddags, eene zware windvlaag en stortzee, zoo dat hun vaartuig onmiddelijk omsloeg.

PETRUS FREDERIK was de eenigste die zwemmen konde; geruggesteund door buitengewonen moed, eene voorbeeldelooze bedaardheid en tegenwoordigheid van geest, besloot hij het uiterste te wagen, tot redding van zijne lotgenooten.

Gelukkig waren eenige planken door het omslaan der korjaal, losgeraakt, die toen in de nabijheid van de drenkelingen dreven; met behulp van die planken werd die redding grootendeels volbragt: met de twee eersten der drenkelingen gelukte dit evenwel tamelijk spoedig, doch met drie der overigen was de redding ten hoogste moeijelijk, naardien deze door den sterken stroom op aanmerkelijke afstanden waren medegevoerd, terwijl zij vruchteloos trachtten om zich boven water te houden; hetgeen dan ook veroorzaakte, dat PETRUS FREDERIK, zoo dikwijls hij den eenen had gered, wederom zich zeer ver in zee begeven moest om zijne hulp den anderen mede te deelen; met ongelooflijk vele moeite en inspanning van krachten, *vijf* zijner makkers gered hebbende, was hij, tegens wil en dank, verpligt, zijne verdere poging omtrent de *twee* laatsten op te geven, naardien hij niets meer van dezen bespeuren konde.

Hoogst waarschijnlijk zoude dit treffend voorbeeld van menschlievendheid en belangloozezelfsopoffering, geheel onbekend zijn gebleven, ware het niet dat de Heer Procureur Generaal *a. i.* ter oorzake van zekere aanklagte, in de gelegenheid was gesteld, daarvan kennis te verkrijgen.

Getroffen over de grootsche daad van PETRUS FREDERIK, deelde de Heer Procureur Generaal *a. i.*, dezelve mede aan den Heer Gouverneur Generaal *a. i.*, met het voorstel tevens om dien edelen mensch, van Gouvernements wege, eene hem waardige belooning toe te kennen, door hem, daar hij, op den vrijdom aanspraak had, doch dien niet verkrijgen konde, dewijl hij buiten staat was, aan de vereischten der wet te voldoen, van de opvolging dier verordeningen vrij te stellen.

De Heer Gouverneur Generaal *a. i.* vereenigde zich gereedelijk met dat voorstel, ten gevolge waarvan de belanglooze menschenvriend, onder den naam van PETRUS FREDERIK BIJDERHAND, met den dierbaren schat des vrijdoms werd begunstigd, en hem nog daarenboven een *Zilveren Zakhorologe*, met inscriptie van zijnen naam en de dagteekening van het gebeurde, werd uitgereikt.

Deze omstandigheden van Gouvernementswege ter kennis gebragt zijnde van het bestuur des Departements hierboven gemeld, heeft hetzelve dan ook besloten om PETRUS FREDERIK BIJDERHAND voor zijne edele daad te vereeren en te bekroonen, waartoe de laatst Algemeene Vergadering werd bestemd.

Na dat de gewone werkzaamheden dier bijeenkomst waren afgeloopen, beklom de Secretaris des Departements het spreekgestoelte en hield de aandacht der zeer talrijke Vergadering bezig, met eene voor deze gelegenheid allezins toepasselijke Redevoering, handelende »*over het wezenlijk geluk van den mensch, en den invloed, welken de beoefening van de deugd der menschlievendheid op dat geluk uitoefent.*" Na geëindigde rede reikte de Secretaris, namens het Departement, aan PETRUS FREDERIK BIJDERHAND, onder eene hartelijke toespraak uit, de gewone *Zilveren Medaille* der Maatschappij benevens een vereerend *Getuigschrift*, als mede eene som van *f 50*.

De plegtige stilte en aandacht der vergaderde menigte, strekte ten blijke van de ware belang stelling die een ieder bezielde, terwijl voorzeker niemand die Vergadering heeft bijgewoond, zonder de beste indrukselen te hebben ondervonden.

Wij wenschen dat het onzen PETRUS FREDERIK BIJDERHAND steeds wel moge gaan; heeft hij in eenen stand, waarin vaak de mensch wordt miskend, zulk een groot bewijs gegeven van edelmoedigheid en zuivere menschenliefde, — wat kan men dan niet van hem verwachten, nu hij in de burgerlijke Maatschappij is ingelijfd! Moge in alle omstandigheden, de blijde bewustheid van zijn leven te hebben gewaagd voor dat van zijne evenmenschen, hem tot eene streelende belooning strekken!

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 25 Februarij 1839.)

BELGIE.

BRUSSEL, *22 Februarij.*

De volgende petitie is te Brussel in omloop en ligt ter teekening aan het bureau van de *Commerce Belge*:

»Aan de HH. Leden van de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

»Mijne Heeren, de ondergeteekende handelaren, kooplieden, grondeigenaren en voorname ingezetenen van Brussel, komen u verzoeken, eene einde aan hunne ongerustheid te maken, *door de voorstellen der regering betreffende het definitive vredes-verdrag aan te nemen.*

»Tegenover onzen ondergang geplaatst, bezweren wij u toe te geven aan de stem van de overgroote meerderheid der industriëlen, kooplieden en burgers, die van hunnen arbeid leven.

»De vrede, mijne Heeren! ziedaar hetgeen wij u vragen voor onze huisgezinnen en voor onze werklieden, welker arbeid en winsten wij reeds in de noodzakelijkheid geweest zijn te verminderen, en welke wij geheel zullen moeten afschaffen bijaldien de tegenwoordige staat van zaken voortduurt.

»De vrede, ziedaar de handhaving der in 1830 verkregene uitkomsten, ziedaar het behoud van den troon van Leopold; het is de eenige voorwaarde, die het zoo hevig geschokte openbare en bijzondere krediet weder kan verheffen.

»Haast u om het lot van Belgie te verzekeren; getroost u, met de edele en moedige raadslieden der kroon, de opofferingen, welke het regt der sterkeren ons oplegt.

»Wij willen Belgen blijven; wij willen onzen Koning behouden."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 *Februarij.*

Er zijn thans hier brieven uit Mexico, tot den 26sten der vorige maand, ontvangen. Daaruit bevestigt het zich, dat de Mexikaansche regering den oorlog aan Frankrijk verklaard heeft. De Fransche vlootvoogd Baudin had aan alle schepen zijner natie bevel gezonden, zich onmiddelijk, met alle beschikbare magt, naar de westelijke kust van Mexico te begeven. — De Mexikaansche regering had aan de kamer der afgevaardigden een voorstel gedaan, dat reeds door haar was goedgekeurd, tot verzoening der beide partijen, die het land verdeeld hielden. In dat stuk roept de natie al hare zonen op, tot verdediging harer onafhankelijkheid en ecr. Allen, die zich van de regering afgescheiden hebben en thans terug keeren, wordt vergiffenis geschonken. Alle vervolgingen van staatkundigen aard worden gestaakt, en zij, die in hechtenis zijn, op vrije voeten gesteld. Elk die, gedurende den strijd met Frankrijk, den vrede zoekt te storen zal als verrader gestraft worden.

De Mexikaansche dagbladen maken een brief openbaar van den voormaligen bevelhebber van St. Juan d'Ulloa, waarin hij zich nopens de overgave dier vesting verdedigt; zegt, dat hij, reeds lang vóór den aanval, aan den president had geschreven, dat de werken in eenen slechten staat verkeerden, doch dat hij daarop geen antwoord had bekomen.

Den 17den. — De val van het zoo algemeen geachte etalissement van Cockerill en die van andere daaraan verbonden firma's heeft hier weder een gevoeligen schok aan het Belgische crediet gegeven, en men twijfelt daarna er nog minder aan, dat de welgezinden in Belgie de overhand in en buiten de kamers zullen houden, om het reeds berooide land niet dieper in finantieel, daarna in politiek verderf te storten.

Den 18den. — Men leest in den Londenschen *Courier* :

De onverschoonbare aanval der Fransche regering tegen Mexiko heeft deze mogendheid bewogen om de eenige ter harer beschikking staande represaille te nemen. Zij heeft kaperbrieven uitgegeven en het natuurlijke gevolg daarvan zal zijn dat binnen kort de wateren van Amerika verontrust zul'en worden, niet alleen door kruisers, maar zelfs door zeeroovers, die, wanneer de Fransche schepen zullen ontbreken, zich er geene gewetenszaak van maken zullen om schepen ook onder andere vlaggen te kapen.

Den 20sten. — Men heeft berigten uit Lissabon tot 11 dezer. De Cortes beraadslagen nog over het adres van antwoord. Eene andere zaak boeide echter mede voornamelijk de aandacht, te weten zekere voorstellen van den Roomschen Stoel, met bedreiging, zoo men wil, om, bij weigering daarvan, de Koningin van Portugal niet te erkennen. Die voorstellen bestaan hierin, dat alle huwelijks-dispensatien door het Hof van Rome zullen moeten worden verleend, op den voet, gelijk dit onder het vorig bewind heeft plaats gegrepen; dat wijders al de bisschoppen en priesters die uit hunne bisdommen en kerspelen mogten zijn ontzet, daarin weder zullen bevestigd worden; en eindelijk dat al de kruisen en beelden van heiligen, die in de verschillende nissen in de hoofdstad geplaatst, en op last van den stads-raad daaruit genomen zijn, door de Portugesche regering daarin zullen worden hersteld. — Deze eischen schijnen den bijval der afgevaardigden geenzins te zullen erlangen.

— Er heerscht eene groote drukte in het corps diplomatique alhier, ten gevolge van de gebeurtenissen in Belgie. De Pruisische en Oostenrijksche gezanten zenden vele koeriers naar hunne hoven en de uit Belgie vertrokken zaakgelastigden dier mogendheden. De Russische gezant heeft veelvuldige mondgesprekken met den hertog van Wellington. Men vleit zich hier thans allezins dat Belgie het gewijzigd 24 Artikelen-Traktaat zal aannemen.

— Werkelijk zijn in Liverpool, van de Mexikaansche zijde, kaper-brieven ontvangen; eveneens heeft men die in New-York en in New Orleans erlangd. Men houdt het er voor, dat zulks den Franschen handel groote afbreuk zal doen. In Havanna rust men verscheiden slavenschepen ter kaapvaart tegen de Franschen uit, welke snelzeilende schepen daartoe ongemeen geschikt zijn. Waarschijnlijk zullen deze kapers in de stille Zuidzee kruisen, om de Fransche scheepsmagt te ontgaan.

De ontevredenheid bij de ministerielen en de oppositie hier te lande over de onderneming der Franschen tegen Mexiko uit zich steeds levendiger. Men toont aan dat de Fransche regering veel moeite zal hebben, om zich te dezen uit het kwade spoor te redden. Het ministerieel avondblad heet de bedoelde onderneming een toneel-*coup*, bestemd om in Parijs de volks-gunst te winnen, doch de opofferingen hiertoe overtreffen bereids de verwachting. Het blad wil dat de ware oorsprong van het geschil op eene groote onregtvaardigheid aan Frankrijk zijde berust, daar dit rijk een handels-verdrag inroept, hetwelk nooit bekrachtigd is. Het verzekert overigens dat de grieven tegen Mexiko zeer overdreven zijn, en neemt het euvel, dat Frankrijk de bemiddeling van eene onzijdige mogendheid afgeslagen heeft. Het raadt een spoedig einde der zaak aan.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, 16 *Februarij*

Indien de laatst hier ontvangen tijdingen uit Parijs alle daar dreigende staatkundige onweerswolken al voor het oogenblik als weggedreven voorstellen, is men niettemin bij ons beducht voor den aanstaanden 2den Maart, op welk tijdstip de nieuwe kamers in de Fransche hoofdstad moeten zamenkomen. De krijgstoerustingen welke door onze omzigtige regering overal in stilte worden gemaakt, zijn, volgens verzekeringen die geloof verdienen, alleenlijk berekend naar eene mogelijke antiministeriele verkiezing der Fransche kamer van gedeputeerden. Geheel in overeenstemming met Pruisen treffen ook Oostenrijk en Rusland derzelver toebereidselen, ten einde in geval van eenen oorlog, niet als bloot toeschouwer daar te staan. De wederspannige Belgische partij gelooft men hier spoedig tot reden te brengen, vermits zij, indien niet spoedig met het besluit der Londensche conferentie wordt genoegen genomen, door eene nadrukkelijke magt daartoe zal wornen gedwongen.

. Ten gevolge der ontvlugting van den generaal Skrzijnecki heeft hier ten huize van verscheiden Polen huiszoeking plaats gehad. Men wil namelijk onderrigt zijn, dat de ontvlugte Poolsche held een proclamatie aan alle jonge Polen heeft uitgevaardigd, waarbij deze worden uitgenoodigd, om juist in de tegenwoordige oogenblikken moedig het hoofd te verheffen tot de herstelling der zelfstandigheid van het verbrokkelde Polen. In Goesen en Posen moeten ter dezer zake reeds eenige jonge Polen zijn gearresteerd. Te Warschau zoowel als in het overige Russisch Polen, worden de jonge lieden thans nog strenger dan vroeger in het oog gehouden, omdat men reden heeft zendelingen der rustelooze propaganda onder hen te vermoeden.

Het berigt wegens de veroordeeling van den Aartsbisschop von Dunin tot twee jaren vestingstraf, enz., is blijkbaar onwaar, aangezien de instructie der aanklagt tegen dien prelaat volgens de Pruisische Staats-Courant nog aanhangig is.

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.